

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.81/2025/13. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. június hó 24. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. december hó 4. napján kelt 27.B.174/2023/93. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott helyesen 2021. szeptember hó 28. napjától 2021. szeptember hó 30. napjáig volt őrizetben.

A vádlott személyi szabadság megsértésének büntettként értékelt cselekményét folytatólagosan elkövetettnek minősíti.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása során az első előzetes fogvatartásban töltött nap 2021. szeptember hó 28. napja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 30.800 (harmincezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

A vádlott bejelentett lakcíme megszűnt.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntettének kísérletében [Btk.160.§ (1) bekezdés], önbíráskodás büntettében [Btk.368.§ (1) bekezdés], rongálás vétségében [Btk.371.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont], személyi szabadság megsértésének büntettében [Btk.194.§

(1) bekezdés], információs rendszer megsértésének vétségében [Btk.423.§ (1) bekezdés] és különleges személyes adattal visszaélés vétségében [Btk.219.§ (1) bekezdés a) pont, a (3) bekezdés], ezért halmozati büntetésül 11 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy egy napi fogvatartásban töltött idő egy napi szabadságvesztésnek felel meg. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen az ügyész súlyosításért, a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának növelésért, a vádlott és védője az ítélet egésze ellen jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.417/2023/32. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[4] Utalt arra, hogy a bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a felülbírálat terjedelme a Be.590.§ (1) (2) bekezdései értelmében teljes. Az ügy tanácsülésre tűzését indítványozta, bejelentette, hogy nyilvános ülés tartása esetén azon nem kíván részt venni.

[5] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. Az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, valamennyi, az ügy érdemére vonatkozó bizonyítékot az eljárás anyagává tett, a történeti tényállást megalapozottan állapította meg és a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos indokolási kötelezettségét is maradéktalanul teljesítette. A vádlotti védekezés figyelembevételével a bizonyítékok tartalmát egyenként és egymással összevetve értékelte, amikor a vád tárgyává tett elkövetési magatartásokban a bűnösséget megállapító rendelkezést a vádlottra meghozta. A tényállás alapját a sértett és más tanúk vallomása, okirati és tárgyi bizonyítékok, valamint szakértői vélemények képezték. Ezeknek a vádlotti vallomással történt együttes mérlegelése a vádlott bűnösségére vont okszerű következtetést eredményeztek.

[6] Az ítélet egészét sérelmező, ezen belül eltérő tényállás megállapítását célzó, felmentésre irányuló védelmi fellebbezések valójában a bizonyítékok mikénti mérlegelésén keresztül a bemérlegelt és megindokolt tényállást támadják, amelyek annak megalapozottsága folytán a másodfokú eljárásban érvényesülő felülmérlegelési tilalom folytán eredményre nem vezethetnek.

[7] Az ügyész az irányadó tényállás alapján a vádlott cselekményeinek jogi minősítését törvényesnek tartotta.

[8] Ugyanakkor álláspontja szerint a büntetés kiszabása során tévedett a törvényszék a vádlott szabadságvesztése tartamának meghatározásakor, mert az nem szolgálja kellően a büntetési célokat, az ügyészi fellebbezésben írtakkal egyetértett.

[9] Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesnek tartotta.

[10] Indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be.606. § (1) bekezdése alapján a büntetést kiszabó részében változtassa meg akként, hogy a vádlott szabadságvesztésének tartamát emelje fel, egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be.605.§ (1) bekezdése alapján annak helyes indokainál fogva hagyja helyben.

[11] A vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában védence felmentését kérte az önbíráskodás büntette, a rongálás vétsége, a személyi szabadság megsértésének büntette, a különleges személyes adattal visszaélés vétsége, az emberölés büntettének kísérlete vádja alól. Jogi álláspontja szerint a vádlott büntetőjogi felelőssége testi sértés büntetében állapítható meg, ehhez arányosított, lényegesen enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

[12] Utalt arra a személyi szabadság megsértésének büntette vonatkozásában, hogy a megállapított tényállás megalapozatlan. A vádlott nagyon szerette a sértettet, két hónap alatt 1-1 alkalommal, a békülő megbeszélés érdekében gyerekes módon a lakás ajtaját kulccsal bezárta, majd a kulcsot a tükör alatti szokásos helyre nem tette vissza. Ez nem ébresztett félelmet a sértettben, mert akkor az első alkalom után csináltatott volna magának kulcsot, míg a vádlott dolgozott. Ennek azonban nem látta szükségét, meg sem fordult a fejében, hogy a vádlott éppen bűncselekményt követett el a sérelmére. A sértett függetlenségre vágyott, ezért átmenetileg időt kért, amit a vádlott tudomásul vett, az ideiglenes külön költözésben is segítette, az új bérelt lakásban egy ideig a vádlott is lakott.

[13] A rongálás vétsége és önbíráskodás büntette kapcsán is azzal érvelt a védő, hogy helytelenül került megállapításra a tényállás. A valóságban az történt, hogy 2021. szeptember 24-én a vádlott meglátta a sértettet, amint egy szórakozó helyen két férfi társaságában italozott, akikkel később a lakására távozott, ahová követte őket. A lakásban a sértett az egyik férfival italozott, a másik férfi a fürdőszobában zuhanyozott. Mélységes felháborodásában a férfiakkal dulakodott, a televízió, amely ekkor tönkrement, a vádlott tulajdona volt. A vádlott kérte a sértettől azt a telefont is, melyet szintén ő vásárolt, melynek törlesztő részleteit, előfizetési díját, számláit is fizette, a szerződést is saját nevére kötötte. Bár nem vitásan a készüléket használatra átengedte a sértettnek, ha azt meg is akarta szerezni a vádlott, cselekménye nem minősülhet sem rablásnak, de még önbíráskodásnak sem, mert a telefon soha nem volt a sértett tulajdonában. Azt a vádlott csupán visszavette az őt már elhagyni akaró, el nem fogadható magatartást tanúsító sértettől. tanú8 tanú a rendőrségi bejelentés során párhuzamosan jelölte meg a sértettet, amelynek oka nem derült ki az eljárásban.

[14] A különleges személyes adattal visszaélés vétsége kapcsán a védő előadta, hogy a vádlott által a munkahelyi csoportba megküldött, néhány másodperc után törölt intim videofelvételt csak két tanú nézte meg, egyik sem azonosította annak szereplőjét a sértettel, mivel arc egyáltalán nem volt látható, csak egy női hátsó és egy pénisz, és valamennyi szőke haj. A védő nem tartotta megállapíthatónak, hogy a felvételen a sértett volt látható, álláspontja szerint büntetőjogi következtetést levonni megalapozatlan.

[15] Az élet elleni cselekmény kapcsán is eltérő tényállás megállapítását kérte. Eszerint a vádlott 2021. szeptember 27-én az örületig fokozódott féltékenységi érzéssel, a szerelem elvesztésétől rettegve megjelent a utca1 bérleménynél. Látta, hogy ruhái ki vannak szórva a bejárat elé, szembesült a ténnyel, hogy a sértett meg akar tőle szabadulni.

Mindenáron vissza akarta szerezni, így a hazatérő sértettet kényszeríteni akarta egy újabb megbeszélésre. Ő azonban hajthatatlan volt, már leszámolt a vádlottal. Dulakodás alakult ki, amelyet tanú4 tanú ütögetéseknek, tanú15 döfögetéseknek, tanú2 szurkálgatásoknak látott. Mintegy dorgálni akarta a sértettet, tudata valamiféle haragot jelenített meg, csapkodott, hadonászott. Célja nem a sértett életének kioltása volt, mert ha az lett volna, az előkerült késsel nem 17 apró mozdulatot tett volna, hanem célirányosan olyan 1-2 mozdulatot, mely az élet kioltását eredményezte volna. A vádlott ekkor öntudatlan volt, melyet több tanú is megerősített.

[16] A mandarinhámozó kés pengéje 6 cm volt, a kulcstartón korábban is viselt eszközt sörnyítésre használta a terhelt. Nem pontosítható a történet, hiszen a vallomások szerint a vádlott egyik kezével befogta a sértett száját, más szerint a haját húzta, másik kezével lefogta a sértett lábát, nincs adat arra, mikor vette elő a kést, közben a sértettel is küzdött.

[17] Utalt a védő arra is, hogy a vádlott a diszharmonikus személyiségszerkezetű, pszichopátiás egyén, alacsony kudarcűrő képességgel, kötődési zavarokkal, ugyanakkor fő jellemzője a megbánás, a bocsánatkérés, a jóvátétel akarása. Testi épség elleni cselekményben kérte a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítását.

[18] Az ítéltábla az ügyet a Be.598.§ (2) bekezdése alapján érdemi tanácsülésre tűzte, a vádlott nyilvános ülés kitűzését kérte.

[19] A kitűzött nyilvános ülésen a védő perbeszédében az írásbeli fellebbezés indokolásban írtakat ismételte meg.

[20] A vádlott felszólalásában sajnálatának adott hangot a cselekmények miatt. Hangsúlyozta, hogy nem agresszív ember, zavarodott, kétségbeesett állapotban követte el a terhére rótt bűncselekményeket. Mindent alárendelt a sértettel fennálló kapcsolatnak, depressziós lett, amikor a sértett kitette őt. Próbálta rendezni a helyzetet, utoljára el akart búcsúzni, ezért ment fel a sértett által bérelt lakásba. Itt nem volt ura a cselekedetének, majd a saját életét is ki akarta oltani. Kérte, hogy az ítéltábla adjon számára még egy esélyt, és a szabadságvesztés büntetést lényegesen enyhítse. Utalt büntetlen előéletére, személyiségzavarára is. Előadta, hogy 45 hónapot töltött előzetes fogvatartásban, ezen idő alatt gyógyszeres és pszichológiai kezelésen is átesett, példamutató magatartása volt. Családja támogatja, kapcsolatai megfelelőek. A jövőben fiát is támogatni szeretné, ezen túl hangsúlyozta, hogy vállalná a sértett esztétikai műtétjének költségeit.

[21] A vádlott az utolsó szó jogán nem kívánt szólni.

[22] A bejelentett jogorvoslatok nem vezettek eredményre.

[23] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.590.§ (1) és (2) bekezdése alapján teljes körben felülbírált. Az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a

büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[24] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartotta. Olyan ok, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhetné, nem került feltárára.

[25] A bizonyítást teljes terjedelemben lefolytatta, valamennyi olyan bizonyítékot értékelési körébe vont, amelyek a tényállás megállapítása szempontjából relevánsak voltak, ezek alapján nagyobb részben megalapozottan állapította meg a történeti tényállást, mely többnyire mentes a Be.592.§ (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól. A [9] bekezdésben rögzített tényállás kisebb részben hiányos, melyet a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján kiegészített a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontban írt jogkörénél fogva, ezen túl a személyi rész is kiegészítésre szorult az erkölcsi bizonyítvány és az igazságügyi elmeorvoszakértői vélemény adatai alapján.

[26] Az ítélet [3] bekezdésében az ítéltábla rögzíti:

[27] A vádlott a cselekmény elkövetése idején nem szenvedett kóros elmeállapotban, cselekménye társadalomra veszélyességének felismerésére képes volt, valamint arra is, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjen, nála semmilyen korlátozó tényező nem volt kimutatható.

[28] A Budapesti IX. Kerületi Rendőrkapitányság a 279/2022. bü. szám alatti ügyben kábítószer birtoklásának vétsége miatt indított a vádlottal szemben eljárást. A Budapesti IX. Kerületi Ügyészség B.IX.1692/2022/4.számú határozatával 2022. május hó 20. napján feltételes ügyészi felfüggesztést alkalmazott egy évre, amely 2023. május hó 20. napján eltelt.

[29] Elkövetési idő: 2021. szeptember 27.(az ítélet [9] bekezdésében rögzített tényállás napján

[30] A [9] bekezdésben szereplő tényállás első mondataként rögzíti, hogy a vádlott nem bírta elviselni, hogy a sértett a kapcsolatot megszakította, kilátástalannak tartotta, hogy a szerelmi kapcsolat helyreálljon, ezért jelent meg a sértett lakásánál több alkalommal is.

[31] A [9] bekezdés utolsó sorában rögzíti, hogy a vádlott vérében amfetamin (speed) kábítószer volt. (igazságügyi toxikológiai vélemény alapján, nyomozati iratok 693. oldal)

[32] E kiegészítéssel mind a személyi rész, mind a történeti tényállás teljes, a kiegészített tényállás alapján bírálta felül az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be.593.§ (3) bekezdése alapján.

[33] A törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokat a tárgyalás anyagává tette, felsorolta, összevetette, megindokolta, hogy melyiket miért fogadta el, melyiket, milyen

okból vetette el. Az általa megállapított tényekből további tényekre is helyesen következtetett, téves logikai következtetése nem volt. Az indokolás meggyőző volt.

[34] Ugyanakkor az ítéltábla az indokolás [30] bekezdéséből mellőzi a rendőri jelentés azon részleteinek bizonyítékkénti felsorolását, amely a helyszínen tartózkodó tanúk és a sértett nyilatkozatát rögzíti, ugyanígy az itt említett, a 91. oldalon található feljegyzésből is a sértett nyilatkozatát, mert ezen részek a bizonyítékkénti felhasználhatósághoz szükséges figyelmeztetések, és az arra adott válaszok híján még okirati bizonyítékként sem vehetők figyelembe. Ugyanezen okból mellőzni szükséges tanú15 tanú nyilatkozatára utalást a [31] bekezdésben.

[35] Az ítéltábla a védői érvelést nem osztotta. A törvényszék megindokolta, hogy a vádlott állításával szemben miért a sértett és a tanúk vallomására, az okirati bizonyítékokra és a szakértői véleményekre alapította a tényállásokat. Indokát adta annak is, miért nem volt aggályos számára a sértett nyilatkozata annak ellenére sem, hogy korábban – egyes részleteiben - azon a vádlott iránti lojalitásból, kötődésből és rábeszélés okán változtatott.

[36] A védő sérelmezte, hogy tanú8 tanút elfogulatlan tanúként jelölte meg az elsőfokú bíróság, holott a [32] bekezdésben rögzített okirati bizonyíték szerint a tanú egy rendőrségi bejelentés során párjaként hivatkozott a sértettre. Figyelemmel arra, hogy az eljárásban a törvényes figyelmeztetések után tanú8 tanú elfogulatlannak vallotta magát, és nem merült fel adat a hivatkozott okiratban rögzítetten túl adat arra vonatkozóan, hogy a sértettel olyan közelebbi kapcsolatban lett volna, amely befolyásolhatta volna a vallomását, irányadónak kell tekinteni a törvényszék ítéletének [49] bekezdésben rögzített álláspontját, miszerint tanú8 és tanú1 közt kollegálisnál közelebbi kapcsolat nem volt.

[37] Figyelemmel arra, hogy a vádlott és védő felmentésért bejelentett fellebbezése a bizonyítékok felülmérlegelését célozta, a másodfokú eljárásban az eredményre nem vezethetett a megalapozottan megállapított tényállásra tekintettel. A védő által megállapítani kért tények pusztán a vádlotti előadáson alapulnak, azt a további elfogadott bizonyítékok nem támasztották alá.

[38] A törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére valamennyi cselekmény vonatkozásában, a minősítések - egy kivételtől eltekintve - megfelelnek az anyagi jogszabályoknak.

[39] A személyi szabadság megsértésének büntette tényállása azt tartalmazza, hogy a vádlott 2021. augusztusában – közelebbről meg nem határozható időpontokban – legkevesebb két alkalommal a sértettet a lakásba bezárta, elvette a telefonját, a kulcsokat magához vette.

[40] A minősítés során elmaradt e cselekménynek a Btk.6.§ (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövettként megjelölése. Folytatólagos a cselekmény, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt egységes elhatározással azonos sértett sérelmére valósít meg rövid időközönként többször.

Az ítéltábla megállapította, hogy a helyesen megállapított tények alapján a folytatólágosság valamennyi törvényi ismérve megállapítható. Bár csak az augusztus hónapban történő kétszeri elkövetés volt megállapítható (pontosabb időpont nem), jelen bűncselekmény vonatkozásában a rövid időköz fennáll.

[41] Utal az ítéltábla a bírói gyakorlatra is, a Kúria a Bfv.1498/2016/6. számú határozatában foglaltak iránymutatást tartalmaznak a személyi szabadság büntette folytatólágos elkövetésének kritériumaira. Eszerint folytatólágosan követi el a személyi szabadság megsértése büntettét, aki közös lakóhelyükről a sértettet több alkalommal, különböző napokon nem engedi távozni oly módon, hogy bezárta az ingatlan kijáratí ajtaját, a sértett kulcsát, mobil telefonját elvette, azokat magánál tartja.

[42] Az ítélet [46] pontjában írt jogi indokolás e bűncselekményre vonatkozóan helyes. A védői érvelés kapcsán utal az ítéltábla arra, hogy a sértett ijedsége, félelme e tényállás kapcsán nem releváns, ugyanakkor a védői hivatkozás alaptalan is, mert tanú6 tanú elmondta, hogy a sértettet nagyon megviselték ezen esetek.

[43] A további tényállások kapcsán kifejtett jogi indokolással az ítéltábla minden tekintetben egyértett.

[44] A rongálás vétsége tekintetében – szemben a védői érveléssel – helyesen foglalt állást a törvényszék. A vádlott a sértett televízióját, és nem saját készülékét rongálta meg, azért a törvényi tényállás maradéktalanul megvalósult, a televízió számára idegen dolog volt annak ellenére is, hogy a vételárát a vádlott adta kölcsön a sértettnek, aki azt saját részre maga vásárolta meg. A magatartás szándékos volt, nem dulakodás során tört össze a készülék, hanem azt a vádlott eszközzel szétverte.

[45] Az önbíráskodás büntettének megállapítása is helyes, mert a vádlott vagyoni igénye a telefonra a megállapított tények szerint jogos volt, célja az volt, hogy ennek érvényt szerezzen, a sértettet erőszak alkalmazásával arra kényszerítette, hogy azt azonnal átadja részére, illetve elvételét eltúrje, a törvényi tényállás valamennyi eleme megvalósult. Bár a törvényszék úgy foglalt állást, hogy a telefon tulajdonjoga a vádlotté, még az is elégséges lett volna a törvényi tényállás megvalósulásához, hogy a vádlott a vagyoni igényét jogosnak vélte. A helyesen megállapított tényállás alapján fel sem merül a vád szerinti minősítés, a rablás büntette. A tényállásban helyesen leírt dulakodás a telefon megszerzéséért az erőszak fogalmát felölelte. A Btk. 459.§ 4. pontja szerint erőszakos magatartásnak minősül a más személyre gyakorolt támadó jellegű fizikai ráhatás akkor is, ha az nem alkalmas testi sérülés okozására.

[46] A különleges személyes adattal visszaélés vétsége tekintetében az indokolás helytálló, az ítélet [63] bekezdését kiegészítendő az alábbiakra is szükséges rámutatni: Helyesen érvelt a törvényszék abban a körben, hogy a jelentős érdeksérelem megvalósult. Ennek okozása, akár az alapeseti tényállás elemeként, akár minősítő körülményként csak akkor állapítható meg, ha a sértettet a cselekmény (az elkövetési magatartás) okozatos következményeként egyértelműen kimutatható személyes vagy vagyoni jellegű hátrány éri (EBH 2005.1193.). A jelentős érdeksérelem, mint eredmény tehát valamilyen számottevő vagy nyomós objektív hátrányos következmény vagy sérelem, amely semmiképp nem

azonosítható a pusztá szubjektív sérelem-érzülettel, de nem azonosítható a cselekménnyel érintett személyes adatok fokozottan érzékeny jellegével.

[47] A vádlott, amikor a sértetről készült erotikus tartalmú felvételt, a sértettet szexuális aktus közben ábrázoló videót egy több fős – a sértett munkatársait, főnökét is magába foglaló - csoportba feltette, valamint még egy személynek megküldte, a sértettet mélyen megalázó helyzetbe hozta, női önbecsülésében, szexuális önrendelkezésében súlyosan sértette és ez a jelentős érdeksérelem, mint eredményt megvalósította. Nem fog helyt az a védői hivatkozás, hogy a sértett nem volt felismerhető, hiszen mindkét tanú, aki a felvételt megnyitotta és megtekintette, egyértelműnek vette, hogy azon a sértett szerepel.

[48] A fentebb hivatkozott tényállások kapcsán felmentő rendelkezések meghozatalára – szemben a védői állásponttal – nem volt lehetőség.

[49] Nem támadta a védő az információs rendszer megsértése vétsége tekintetében kifejtetteket, azt az ítéltábla is helytállónak tartotta.

[50] Az emberölés büntette kísérlete tekintetében kifejtettek ugyancsak helyesek. Nem fog helyt az a védői érvelés, hogy nem volt megállapítható az emberölés büntette kísérletét megalapozó tényállás a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján. Nemcsak a védő által írt céltalan, irányítatlan kisebb szurkálás, döfködés valósult meg a vádlott részéről. A védő hivatkozása során nem volt figyelemmel valamennyi bizonyítékra, azokból szemezgetett. Szemben a védői érveléssel az eszköz is alkalmas volt emberélet kioltására, azt a vádlott többször, irányítottan használta, igen nagy számú, 17 rb. sérülést okozva, ebből helyesen a 3/2013. Büntető Jogegységi határozatban foglaltak alapján az élet elleni szándékra kell következtést vonni. Az indokolás [71] bekezdéséből mellőzni szükséges a 3/2019. számú Jogegységi határozatra utalást, mely nyilvánvaló elírás.

[51] A sértett a nyakán, a mellkasán és a hasán szenvedett sérüléseket, ahol létfontosságú szervek találhatók, a vádlott közepesen nem meghaladó erővel használta az elkövetés eszközét. A mellkast ért sérülések egyike légmell kialakulásához, a légzőfelület összeeséséhez vezetett. A combot ért szúrás artériához közeli volt. A használt kifejezések alapján is az emberölési szándékra kell következtetést vonni. A vádlott a cselekményt követően a helyszínről elmenekült, segítséget nem hívott a sértetthez. A vádlott személyiségjellemzőire is helyesen utalt a törvényszék, ezen túl a cselekmény motívumára is, a vádlott nem bírta elviselni, hogy a sértett az életjátszót megszakította. Az elhagyása miatti elkeseredésében követte el a cselekményt.

[52] Ehelyütt szükséges utalni arra, hogy a bírói gyakorlat következetes abban, hogy a szerelemföltételek elkövetett cselekmények még akkor sem minősülnek aljas indokból elkövetettnek (Btk.160.§ (2) bekezdés c) pont), ha a feltételezés talaján olyan gyűlölet, bosszúvágy alakul ki az elkövetőben, hogy öléshez folyamodik. (BJD 1036.) Nem állapítható meg ezen minősítő körülmény akkor sem, ha az elhagyás miatti elkeseredés motiválja a cselekményt. (BH.1985. 455.)

[53] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen rögzítette. További súlyosító körülmény a személyi szabadság büntette folytatólagos elkövetése, valamint az utolsó, legsúlyosabb cselekmény kábítószertől befolyásolt állapotban elkövetése. A vádlott erkölcsi bizonyítványában szereplő újabb bűncselekmény, amely miatt feltételes ügyészi felfüggesztésben részesült, nem értékelhető terhére, mert az a 2021. július hó 29. napján elkövetett jelen bűncselekmény során kábítószerezés állapotával volt összefüggésben.

[54] További súlyosító körülményként kell értékelni a vádlott cselekményének erkölcsileg különösen elítélendő okát, ami aljas indok megállapítására ugyan a fent kifejtettek szerint nem ad alapot, azonban a büntetékiszabás során a vádlott terhére értékelhető (56/2007. BK vélemény II/9. pont). Súlyosító körülmény az élettárs sérelmére elkövetésen felül a nő sérelmére történő elkövetés. (A jogalkotói rendelkezések elvi tartalma magában foglalja azt, hogy az államok kötelessége a nőkkel szemben családon belül elkövetett bármilyen erőszakos cselekmény esetén hatékony büntetőjogi védelmet biztosítani. A nők elleni erőszak súlyos formáinak szankcionálása során a törvény szigorának alkalmazása szükséges. Az ilyen jellegű cselekmények az utóbbi időszakban nem csupán elszaporodtak, hanem egyre durvább, elvetemültebb elkövetési formákat öltöttek. (BH 2022.197)

[55] A büntetlen előélet enyhítő körülmény nyomatékánál utalni szükséges arra, hogy a legsúlyosabb büntettek egyikét elkövető vádlott esetében alig van jelentősége büntetlen előéletének (56/2007. BK vélemény II/1. pont).

[56] Az ítéltábla ugyanakkor a súlyosító körülmények számának növekedése ellenére is úgy ítélte meg, hogy a cselekmények tárgyi súlyát is figyelembe véve súlyosabb büntetés kiszabása nem indokolt. Bár a kiszabott szabadságvesztés büntetés a középérték alatti, ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül, hogy a legsúlyosabb cselekmény kísérleti szakban maradt. Értelemszerűen enyhébb büntetés kiszabására sincs lehetőség, szemben a védői érveléssel.

[57] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megállapítása helytálló.

[58] A közügyektől eltiltás mellékbüntetés maximális tartamban történő meghatározásával az ítéltábla egyetértett.

[59] A Btk.38.§ (1) bekezdésében írtakra tekintettel a (4) bekezdés e) pontjának eb) szakasza kimondja, hogy az emberölés büntettének tettese nem bocsátható feltételes szabadságra, ezért a vádlott a feltételes szabadság kedvezményéből a taxatív felsorolás alapján kizárt.

[60] A vádlott helyesen 2021. szeptember hó 28. napjától 2021. szeptember hó 30. napjáig volt őrizetben. Az elsőfokú ítéletben rögzített 2021. szeptember hó 27.-i időpontot valóban határozatba foglalta a nyomozóhatóság, később azonban hatályon kívül helyező határozat született, a vádlott helyesen 2021. szeptember hó 28. napjától volt őrizetben. (nyomozati irat 879., 885., 887., 901. oldalon befűzött iratok tartalma alapján)

[61] Az ítélet járulékos rendelkezései a lefoglalt bűnjelekkel és bűnügyi költség viselésével kapcsolatban törvényesek.

[62] A fent írtakra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét nyilvános ülés keretében eljárva a Be.606.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be.605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[63] A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt az ítéltábla a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a Btk.92.§ (1) és (2) bekezdése szerint.

[64] A másodfokú eljárásban felmerült kirendelt védői díjat a Be.613.§ (1) bekezdése alapján megállapította, annak viselésére a Be.574.§ (1) bekezdése alapján a bűnösnek kimondott vádlottat kötelezte.

[65] A nyilvános ülésen elhangzott vádlotti nyilatkozat alapján a Be. 184.§ (2) bekezdés f) pontjára figyelemmel a Be. 561.§ (2) bekezdés b) pontja alapján rögzítette, hogy a vádlott bejelentett lakcíme megszűnt.

Budapest, 2025. június hó 24.

dr. Magócsi István

dr. Fatalin Judit

dr. Kósa Zsuzsanna

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 27.B.174/2023/93. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf. 81/2025/13. számú ítéletével eszközölt változtatással 2025. június hó 24. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. június hó 24.

dr. Magócsi István

a tanács elnöke